

1570 manum ad regionem lustrandam exponunt. Rochasium cum equitibus circiter quadringentis, scloppettariis Italis centum, Antonio Berettino, ac Lazaro Cocapane praefectis, Baleonius eo proficisci iussit, ut si fieri posset, vel penitus hostes excensione prohiberentur, vel egredientes quam maxime damno, ac molestia afficerentur. Trecentos equos minores, quibus fistulatores Itali insiderent, expediri imperat, ipse cum peditibus totidem, Epirotis equitibus centum ac quinquaginta ad disturbandos hostes Tamasso mox egressurus. At Rochasius (quam causa incertum) re infecta, Italis Leucosiam remissis, cum reliquis Tamassum regreditur; Baleonium exitum parantem offendit, ut, noctu occupatis hostibus, ipse inalbescente caelo superveniret. At cum omnia irrita conatu evenisse intelligeret, praesenti malo obviam ire connixus, vel equorum lassitudine, vel parum in id propensa Rochasii voluntate, abstinuit. Ille summo mane Leucosiam quarto nonas pervenit. Rondacius mandata Baleonii effecta fuisse, jamque nostros manu cum hoste conferere ratus, iter urgendo, licet equis fessis, ac prope enectis, ad Salinas paulo post Rochasii discessum pervenit, omniaque praeter opinionem acta fuisse conspicatus, Lucosiam ipse quoque accessit.

Hector Baleonius ad invadendos hostes se instruit.

Turcarum timor.

Hostes viginti peditum, tria equitum millia, nullo fere obfistente, exponunt, non absque ingenti admiratione, nullum egredientibus copiis impedimentum afferri: qua ex re plerique haud levi suspicione sollicitabantur, subterraneos extructos a nostris cuniculos fuisse, ut, praestituto tempore igne concepto, dissiliente, atque hiantes solo disjicerentur. Hujus rei rumore perterriti, qui priores litus attigerant, veluti ad certum interitum incederent, substitabant, vique ad procedendum coacti, levi pedum appulsu, nostrorum insidias, atque militares astus veriti, solum attingebant; neque deerant (ut inanibus plerumque imaginibus timore correpti commoveri solent) qui hordei aristas ad messem excretas, leni ventorum afflatu fluitantes, eminus intuentes, nostrorum copias, quae in ipsos impetum facturae essent, existimarent: neque is metus ab hostium animis depelli potuit, donec magna militum manus e triremibus deducta pavorem omnem disjecit. Hostes itaque, nullo obfistente, egressi, agros incursionibus,